ВИШЕ ОД ВЕСТИ

Зрна & громаде 15-17

(Кромпир.)

Стари Стојан живи на Романији, сам. Жена му давно умрла, деца се разасула по белом свету. Дошло време да се сади кромпир, требало би прекопати башту, али стари не може. Онемоћало се. Замоли Стојан комшијиног малог да најстаријем му сину у Канаду пошаље „оно писмо преко жице". Седе мали за рачунар и поче куцати: „Драги мој Митре, јако сам жалостан што ове године нећу моћи посадити кромпир у башти. Стигле године, ја више не могу копати. Да си ти сад овдје, сигурно би ми помогао. Пуно те воли твој Стојан." Ујутру стигне и одговор: „Драги мој тата, никако не копај по башти!!! Тамо сам сакрио оно за Радована! Пуно те воли твој Митар." Ни пола сата након тога сјатише се код старог SFOR, CIA, FBI, маринци, сасовци, легионари, специјалци... Прекопаше све живо, не нађоше ништа... и одоше.

Навече стиже још једно Митрово писмо: „Драги тата, до сад ти је башта сигурно добро прекопана. Сад сади кромпир, толико ћеш моћи. Нажалост, више од тога нисам могао учинити одавде. Пуно те воли твој Митар.”

(Откриће.)

Слободан Милошевић умро је 11. марта 2006. у притворској јединици Хашког трибунала као невин човек. То је кључни налаз конференције „Наслеђе суђења Слободану Милошевићу” коју је Хелсиншки одбор за људска права у Србији, уз подршку Фонда за отворено друштво, одржао 31. марта 2007. у ресторану „Аероклуб”, и то „у циљу обнове поверења међу новоствореним државама на простору бивше СФРЈ”.

Један од кључних учесника скупа био је Џефри Најс, главни заступник тужилаштва у процесу против Милошевића, који је својим домаћинима открио неколико спектакуларних ствари. „Хашки трибунал јесте политички суд, који су створили политичари у Уједињеним нацијама”, објаснио је Најс. „Процес против Милошевића био је један проблематичан поступак у коме је суд требало да утврди политичку одговорност правним средствима.”

Како је известила „Политика”, „у центру Београда, без одоре и перике на глави, Најс је рекао и да не постоји доказ да је оптужени дао неко упутство, инструкцију или да је потписао неки папир са наредбом да се изврши неки злочин...”

(Реч.)

Један од највећих живих европских писаца Петер Хандке у априлу, на православни Васкрс, српској деци на Косову и у Метохији и становницима Велике Хоче уручио је целокупан новчани износ алтернативне награде „Хајнрих Хајне". Допутовавши заједно са Клаусом Пајманом, управником позоришта Берлински ансамбл (које је својевремено основао Бертолд Брехт), Хајне је лично донео износ од 50.000 €, намирнице, лекове и друге потрепштине.

Подсетимо, Хандке је прошле године добио угледну награду Хајнеовог имена коју додељује град Дизелдорф. Након организоване медијске хајке на њега и антикампање широких размера, у којима се тврдило да он не заслужује ту награду због подршке Србима и оштре критике европске политике према Србији, а нарочито због присуства на сахрани бившег српског и југословенског председника, Хандке је одбио да прими ту награду. Некако истовремено, Дизелдорф је одлучио да му одузме већ додељено признање.

Поштоваоци Хандкеовог књижевног мајсторства и пријатељи истине организовали су потом прикупљање новца, како писац ипак не би остао без заслужене награде. Пошто је својевремено обећао да ће новчани износ и званичне награде „Хајнрих Хајне" поклонити српским енклавама на Космету, писац је то учинио и са овом алтернативном наградом.

Пред величинама треба застати и лагано се, господствено, наклонити.

(Језик.)

Песма „Молитва" Марије Шерифовић, најбоља на овогодишњем „Еуросонгу" у Хелсинкију, прва је након 1998. која је победила а није отпевана на енглеском језику.

(Вељко.)

Једна улица у новосадском насељу Клиса од априла носи име Вељка Миланковића, прослављеног ратног команданта чувене јединице „Вукови са Вучјака”, Република Српска.

То је одлука одборника Скупштине града Новог Сада. У образложењу се наводи да Вељку Миланковићу припадају заслуге и захвалност „за неустрашивост у борби за одбрану српског народа у Босанској и Книнској крајини у последњем рату на просторима бивше СФРЈ”.

Вељко Миланковић рањен је гелером у груди у уличним борбама против хрватске војске у селу Кашић, код Бенковца, 4. фебруара 1993. године, а од последица рањавања преминуо је на ВМА у Београду десет дана касније (14. фебруара).

Једна улица у новосадском насељу Ветерник добила је име генерала Младена Братића, команданта Новосадског корпуса некадашње ЈНА, погинулог 2. новембра 1991. у непосредној близини Вуковара.

Стадиону „Војводина”, на којем игра истоимени фудбалски прволигаш, враћено је његово старо име „Карађорђе”.

(Проценат.)

„Косовско питање је потпуна непознаница за 99 одсто америчке популације, али изгледа да 1 одсто оних који нешто знају чине све саме присталице независности Косова.” (Вилијам Монтгомери, бивши амбасадор САД у Београду)

(Америка.)

Амерички писац Данијела Стил написала је досад близу 60 бестселера и продала их у преко 430 милиона примерака. Преко половине њих послужили су као основа за „хит филмове”, од којих су два овенчана „Златним глобусом”. Њене теме су киднаповање, инцест, болест, смрт, развод, усвајање, брак, губитак, рат и многе друге. „Често ради пет књига истовремено. Дешава се чак да се понекад две до три године посвети једном наслову”, обавестио нас је њен издавач.

(Говеда.)

Амерички амбасадор у Србији Мајкл Полт средином априла посетио је село Плочице, општина Ковин, где је уз америчку помоћ основана „фарма за производњу такозване халал говедине и млечних производа за потребе нарочите исхране муслиманске заједнице у Србији”. Та огледна фарма је само прва у низу, а реализована је преко Удружења муслиманских фармера из Банатског Брестовца. Грађани Србије могу да одахну, јер је захваљујући дарежљивости империје још једно важно питање у Србији решено.

(Кафица.)

Експлозија у кафетерији усред ирачког парламента и разарање моста преко реке Тигар у ирачкој престоници потврђују да вишемесечна операција „завођења реда”, под непосредним вођством Американаца, није умањила борбену моћ ирачког фронта отпора. „Нови атентати противрече тврдњама вашингтонских политичара да су послата појачања сузбила насиље на том градском попришту”, известили су западни медији. Амерички председник Џорџ Буш изјавио је да „најстрожије осуђује диверзију ирачком парламенту”, чиме је изазвао велико узбуђење у ирачкој јавности.

(Модел.)

Највише правно тело конзервативног јудаизма, „умереног покрета насталог у САД у XIX веку”, дозволило је хомосексуалцима да буду рабини и одлучило да „призна везе особа истог пола”. Одбор за јеврејско право и стандарде оставио је синагогама да одлуче да ли ће да прихвате хомосексуалне рабине, наводећи да је „по јеврејском закону свака одлука исправна”.

Овај корак изазвао је одлучно одбацивање од стране јеврејских традиционалиста и раскол међу самим конзервативцима.

„Надамо се да ће ово бити модел за друге религије и да ће из њега научити како да буду јединствене и истовремено дозволе опречне ставове”, изјавио је рабин Елиот Дорф из Лос Анђелеса, творац „компромисног решења да секс са особама истог пола буде и даље забрањен, али да се дозволи да хомосексуалци буду рабини и да се њихове везе признају”.

(Роде.)

Мери Чејни (37), кћерка америчког потпредседника и конзервативног републиканца Дика Чејнија, која већ петнаест година живи у хомосексуалном браку са Хедер По Мери (45), чека своје прво дете. „Вашингтон пост" преноси да су партнерке „пресрећне због трудноће", али не наводе под каквим је околностима она остварена".

Прича о родама данас звучи наивно. Биће да је беба, чије се рођење очекује, наручена преко интернета.

(Откриће.)

Поред хиљада „изворних муџахедина", у БиХ има 800 регрутованих, обучених и организованих припадника такозване „беле каиде". Реч је о терористима „спавачима" беле пути, одабраним из редова локалног муслиманског становништва и припремљеним за „удар на Европу".

То је као велико откриће недавно објавио, у свом електронском издању, угледни немачки магазин „Шпигл", а потврђено је серијом хапшења босанских држављана на територији Италије. Да су у протеклих петнаест година читали српске новине, њихово откриће би било много мање, али би ефикасност била већа.

(Инвестиција.)

Један члан ужег породично-сарадничког тима Карле дел Понте, главног тужиоца Хашког трибунала, управо лобира у Београду за добијање лиценци и дозвола за специјалну гринфилд инвестицију. Реч је, сазнајемо, о инвестицији у „највећи погребни завод у овом делу Европе" и „закупу парцеле за досад највеће београдско гробље, на левој обали Дунава, у Банату". Ако звучи претерано говоркање да иза целог посла стоји заправо Карла дел Понте лично, и да при том користи све расположиве притиске на власти у Београду, онда је сасвим извесно да ће управо она обезбеђивати значајан број клијената свом рођаку. „Док је Карле, мртвачнице по Србији не могу пропасти, чак и да хоће!"

(Овце.)

„И после свега, летујте у Црној Гори. Судбина оваца је да буду шишане." (Графит на Хали 3 Београдског сајма, током недавног Међународног сајма туризма, два пута експресно уклањан са „јавних површина")

(Тајна.)

Обнова железничког моста на Дунаву код Богојева, порушеног у бомбардовању Србије 1999, трајала је пет месеци, а средином децембра лани тај прелаз између Србије и Хрватске „свечано је отворен за саобраћај". Касније смо сазнали да је ствар је коштала 709.000 евра. По 200.000 обезбедиле су владе краљевина Шведске и Норвешке, а 309.000 уложила је Влада Србије. Покушајте да одгонетнете колико је уложила Хрватска.

(Казачок.)

У хрватском политичко-етичком појмовнику постоји један посебан израз за „победничку политику” њиховог покојног председника Фрање Туђмана: „Туђманов казачок”. „Кочоперно бусање у прса код куће, а падање у чучањ на међународној сцени.”

(Зарезивање.)

Поводом масовног сунећења шиптарске деце, у Земун Пољу је 15. априла, са бине постављене између неколико стамбених зграда у самом центру овог београдског насеља, трештало од шиптарске музике пуштане преко прејаког разгласа. Изгледало је као на каквом дернеку „ОВК” у Дреници.

То је почело у недељу у 9 ујутру и трајало до пред само вече.

Након многобројних позива огорчених грађана, полиција је најпре дуго утврђивала надлежност, а онда је из полицијске станице у Батајници репортерима „НАЦИЈЕ” речено да је скуп пријављен и да ће, ако се све то настави и током поподневног одмора, патрола свакако доћи. **<**